

สารสังฆมณฑลราชบุรี

Ratchaburi Diocese Magazine

ปีที่ 32 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม - มีนาคม 2012

ปีแห่งความเชื่อ 2012 - 2013

www.ratchaburidio.or.th

“รอยยิ้มและการทักทาย ของบิดาผู้ใจดีของเรา”

สารสังฆมณฑลราชบุรี ปีที่ 32 ฉบับที่ 1
ประจำเดือน มกราคม - มีนาคม 2012

พี่น้องที่รัก ความเชื่อจะเจริญเติบโตได้ดีเมื่ออยู่ในประสบการณ์ของความ
รักที่เราได้รับและเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับประสบการณ์ของพระพรหฺษทานและ
ความชื่นชมยินดี ที่พ่อพูดเช่นนี้พ่อต้องการจะบอกพี่น้องว่าความเชื่อที่ดีล้วน
มีบ่อเกิดมาจากครอบครัวทั้งนั้น ถ้าสมาชิกในครอบครัวทุกคนต่างมอบความ
รักให้แก่กันและกัน ประสบการณ์แห่งความรักก็จะเกิด ขณะเดียวกันเมื่อ
ทุกคนในครอบครัวมีประสบการณ์แห่งความรักแล้วพวกเขาจะได้รับพระพร
พระพรหฺษทานแห่งรักของพระเยซูเจ้า ที่พระองค์ส่งมอบให้เราผ่านสมาชิก
ในครอบครัว ที่สุดสมาชิกในครอบครัวของเราจะมีแต่ความสุข ความชื่นชม
ยินดี

สำหรับเทศกาลมหาพรตนี้ ถือว่าเป็นเทศกาลที่เรียกร้องเราให้
กลับใจ กลับใจในทุก ๆ ขณะของชีวิต การกลับใจของเรานั้นจะมีความหมาย
ถ้าเราหมั่นพิจารณาถึงความผิดบกพร่องของเราและพยายามค้นหาถึงต้น
กำเนิดชีวิตแห่งความเชื่อของเราอยู่เสมอ ขณะเดียวกัน ก็เป็นการฟื้นฟูการ
เดินทางในความเชื่อของเรา ด้วยการอธิฐานภาวนา แบ่งปัน รำพึงไตร่ตรอง
จำศีลบำเพ็ญพรต เพื่อเตรียมสมโภชความชื่นชมยินดีแห่งปัสกา เราจะเป็น
เหมือนสมาชิกในพระศาสนจักรที่เป็นพยานที่น่าเชื่อถือและเปี่ยมด้วยความ
เบิกบานในพระเยซูเจ้าผู้กลับคืนพระชนม์ชีพ นอกจากนี้เราจะต้องมีความกล้า
หาญที่จะนำบุคคลอื่น ๆ ที่กำลังแสวงหาหลักยึดเหนี่ยวสำหรับชีวิต พวกเขา
ได้เห็นมาหาพระเยซูเจ้าผู้เป็นองค์แห่งความดีและความรัก

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ทรงกล่าวเตือนเกี่ยวกับ
ความไม่ใส่ใจในเรื่องศาสนาของมนุษย์ อาจทำให้เปลวไฟแห่งความเชื่อริบหรี่
ลงและดับมอดลงได้ในหลาย ๆ แห่งของโลก ด้วยเหตุนี้เองพระองค์ประกาศ
ให้ปีนี้เป็นปีแห่งความเชื่อ ซึ่งจะเปิดในวันที่ 11 ตุลาคม 2012

พ่อจึงขอเชิญชวนให้พี่น้องได้ไตร่ตรองถึงที่มาของความเชื่อของเรา
แต่ละคน ไตร่ตรองถึงการเดินทางของความเชื่อของเรา และที่สำคัญสิ่งที่
แสดงออกมาจากความเชื่อ คือ ความรัก ความไว้วางใจในพระเจ้า และการ
ปฏิบัติความรักต่อเพื่อนพี่น้อง

✠ ๒๒ ธันวาคม ๒๐๑๑

พระสังฆราชยอห์นบอสโก ปัญญา กฤษเจริญ
พระสังฆราชสังฆมณฑลราชบุรี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างพระสงฆ์ นักบวชและฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อนำเสนอข่าวสารและความเป็นไปในสังฆมณฑลราชบุรี
3. เพื่อนำเสนอบทความและคอลัมน์ที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตคริสตชน
4. เพื่อเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวของพระเจ้า

เจ้าของ

สังฆมณฑลราชบุรี

ที่ปรึกษา

คุณพ่อประดิษฐ์ ว่องวาฬี อุปสังฆราช

บรรณาธิการ

คุณพ่อเสนอ ดำเนินสวดก

กองบรรณาธิการ

คุณณัฐพล สัตถาผล คุณกิตติพงษ์ ธวัชวงษ์

กราฟิก

คุณกิตติพงษ์ ธวัชวงษ์ คุณบูรณา มาลา

เสียงจาก
บ.ก.

Janyury - March 2012

ปีแห่งความเชื่อ

วัดแห่งหนึ่ง หน้าวัดติดถนนใหญ่ ส่วนด้านหลังติดภูเขา
สิ่งที่น่าภาคภูมิใจอย่างยิ่งก็คือ จำนวนสมาชิกวัดแห่งนี้เพิ่มขึ้นทุกปี
ด้วยความเชื่อ ความศรัทธาของสัตบุรุษที่วัดแห่งนั้น..คุณพ่อเจ้าวัด
และสัตบุรุษ อยากมีวัดใหม่ที่ใหญ่ขึ้นเพื่อรองรับกับจำนวนสมาชิก
ที่มีมากเหลือเกิน แต่ติดด้วยเหตุผลสองอย่าง คือไม่มีเงิน และทำเล
ของวัดไม่สามารถทำได้เพราะติดภูเขา ที่วัดแห่งนี้จึงสวดภาวนาเพื่อ
วัดอุปสรรคดังกล่าว บนความเชื่อที่ว่า “ถ้าพวกท่านมีความเชื่อเท่า
เมล็ดมัสตาร์ดเมล็ดหนึ่ง พวกท่านจะสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงเคลื่อนจากที่นี่ไป
ที่นี่’ มันก็จะเคลื่อนไป” (มธ 17 : 20) หนึ่งปีผ่านไปภูเขายังอยู่ที่เดิม
แต่การสวดภาวนายังคงดำเนินต่อ บนความเชื่อที่ไม่เปลี่ยนแปลงของ
คุณพ่อเจ้าวัดและสัตบุรุษ ละแล้ววันหนึ่งคุณพ่อเจ้าวัดก็ได้รับหนังสือ
จากกรมทางหลวง แจ้งว่าทางราชการจะขยายถนนจากหน้าวัดถึงภูเขา
วัดโดนเวนคืนที่ดิน แต่ทางราชการจะชดเชยเงินให้ ซึ่งมากพอที่จะซื้อ
ที่ดินใหม่ และสร้างให้ใหญ่กว่าเดิม..... คำถามมีอยู่ความเชื่อที่แท้
จริงคืออะไรกันแน่?

ความเชื่อที่แท้จริงก็คือ การเชื่อในพระพรหฺษทานของพระ ไม่ใช่
เชื่อว่าขอแล้วจะได้ตามที่เราร้องขอ นั่นเท่ากับว่าเรากำลังหลงเชื่อ
ความสามารถของตัวเอง พระมีหนทางสำหรับเราเสมอ อะไรง่ายก็
เกิดจอยากแล้ว เมื่อเราเชื่อในพระองค์

คุณพ่อเสนอ ดำเนินสวดก
บรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

คุณณัฐพล สัตถาผล คุณกิตติพงษ์ ธวัชวงษ์

ภาพ

คุณพนิดา แหวกวารี คุณชนินทร์ คำวงศ์

ขอขอบคุณ

พระสังฆราชวิระ อาภรณ์รัตน์

คุณพ่อสุรชาติ แก้วเสนีย์

ครูกฤตติยา อุตสาหะ

คุณเจนยารัตน์ เล้าบุญทิวพรผล

คุณศิริลักษณ์ เบญจภูมิรินทร์

คุณวิภา หลวงจอก

คุณสุวณีย์ วิจิตรโชคดี

คุณปาริฉัตร ธิติธรรม

สามเณรใหญ่สังฆมณฑลราชบุรี

ติดต่อประชาสัมพันธ์

E- mail :loveisradio@hotmail.com โทรศัพท์ 032 - 310 - 686

ปีแห่งความเชื่อ

พระสังฆราชวีระ อารณรัตน์
พระสังฆราชสังฆมณฑลเชียงใหม่

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงประกาศ เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2011 เรื่อง ปีแห่งความเชื่อ (Year of Faith) เริ่มตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2012 โอกาสครบ 50 ปี ของการเปิดสภาสังคายนาวาติกันที่ 2 และครบ 20 ปี การพิมพ์หนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก(CCC) ถึงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2013 สมโภชพระเยซูเจ้ากษัตริย์แห่งสากลจักรวาล

“ประตูแห่งความเชื่อ” (กจ 14: 27) เปิดเสมอสำหรับเรา เพื่อให้เรามีชีวิตสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า และเป็นสมาชิกในพระศาสนจักร อาศัยศีลล้างบาปเราจึงสามารถเรียกพระเจ้าว่าพระบิดา เมื่อสิ้นใจจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นผลของการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซู

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงให้เหตุผลถึงความจำเป็นที่เราต้องหันกลับมาค้นพบหนทางสู่ความเชื่อกระตือรือร้นที่จะมีประสบการณ์พบปะกับพระคริสต์เจ้า สาเหตุเพราะปัจจุบันคริสตชนมากมายได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ของความเชื่อ

ประชาชนปัจจุบันยังคงสามารถมีประสบการณ์เหมือนหญิงชาวสะมาเรีย ซึ่งจำเป็นต้องไปซื้อน้ำเพื่อฟังพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเชิญเราให้เชื่อในพระองค์ และมาพบที่ธารน้ำชีวิตในพระองค์ (เทียบ ยน 4:14) เราต้องค้นพบรสของพระวาจาของพระเจ้า ที่พระศาสนจักรมอบให้อย่างซื่อสัตย์ และปึงทรงชีวิตที่พระองค์ทรงมอบให้บรรดาศิษย์(เทียบ ยน 6:51)

ในเดือนตุลาคม 2012 จะมีสมัชชาสามัญ (Synod) ของบรรดาพระสังฆราช เรื่องการประกาศข่าวดีใหม่ เพื่อการถ่ายทอดความเชื่อคริสตชน เพื่อเป็นโอกาสดีให้พระศาสนจักรไตร่ตรองและค้นพบความเชื่อใหม่ สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ได้เคยประกาศปีแห่งความเชื่อแล้วใน ค.ศ 1967 โอกาสระลึกถึง 1900 ปี มรณกรรมของนักบุญเปโตรและเปาโล เพื่อให้เรามีความรู้จักเจนเกี่ยวกับความเชื่อ ทำให้มีชีวิตชีวา บริสุทธิ์ มั่นคง และประกาศความเชื่อนี้

โอกาสสุวรรณสมโภช (50ปี) การเปิดประชุมสภาสังคายนาวาติกันที่ 2 น่าจะเป็นโอกาสดีช่วยประชาชนให้เข้าใจเอกสารของสภาซึ่งเป็นคำสอนสำคัญของพระศาสนจักร

“เพราะความรักของพระคริสต์เจ้าผลักดันเรา” (2 คร.5:14) ให้ไปประกาศข่าวดีสมัยปัจจุบัน ประชาชนต้องการให้เราอุทิศตน ประกาศข่าวดีกับคริสตชนที่ละทิ้งความเชื่อ ให้พวกเขากลับมาค้นพบความยินดี ค้นพบความรักเมตตาของพระเจ้าในชีวิตประจำวัน ความเชื่อเติบโตขึ้นเมื่อเราดำเนินชีวิต (ตามความเชื่อ) มีประสบการณ์ความรักที่เราได้รับ และถ่ายทอดความรักดังประสบการณ์แห่งพระหรรษทานและความยินดี ทำให้เรากล้าดำเนินชีวิตเป็นพยาน จนผู้อื่นตอบรับคำเชิญของพระเยซูเจ้า สนใจพระวาจาและกลายเป็นศิษย์ของพระองค์

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงเชิญบรรดาพระสังฆราชทั่วโลกร่วมมือกับพระองค์ฉลองปีแห่งความเชื่อนี้ ให้บังเกิดผล ช่วยบรรดาคริสตชนให้สนใจพระวรสาร ให้บรรดานักบวชและชุมชนคริสตชนต้องพบหนทางประกาศให้สังคมรู้จัก Credo ว่า “เราเชื่ออะไร” ในระหว่างปีนี้

คริสตชนในสมัยแรก ต้องท่องจำบทข้าพเจ้าเชื่อ (The Creed) สวดบทนี้ทุกวัน เพื่อจะได้ไม่ลืมอุทิศตนทำตามความหมายของศีลล้างบาป การประกาศความเชื่อด้วยคำพูด อย่างเป็นทางการต่อหน้าสาธารณะ เราจะได้ตระหนักว่า ความเชื่อไม่ใช่เรื่องส่วนตัวเท่านั้น แต่เป็นเรื่องความรับผิดชอบสังคมด้วย เหมือนวันเพนเทกอสเต(สมโภชพระจิตเจ้า) พระศาสนจักรประกาศความเชื่อแก่ทุกคนอย่างกล้าหาญ ซึ่งเป็นผลของพระจิตเจ้า ดังที่เราอ่านพบในหนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิกข้าพเจ้าเชื่อและเราเชื่อ ดังนั้น หนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก จึงเป็นอุปกรณ์สำหรับใช้อบรมคริสตชนให้มีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น

เมื่อเราฟื้นฟูความเชื่อ เราจะต้องสนใจปฏิบัติความรักเมตตา ดังที่พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเรานั้นหนึ่งท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ 25:40)

เทศกาลมหาพรต ในต่างแดน(กรุงโรม)

ครูจอย

เทศกาลมหาพรตเริ่มต้นจากวันพุธรับเถ้าไปจนถึงวันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ ไม่นับวันอาทิตย์ เพราะถือว่าทุกวันอาทิตย์เป็นวันปัสกา พระศาสนจักรมีธรรมเนียมปฏิบัติคือ ให้เราสวดภาวนาและถือศีลอดอาหาร อย่างที่พระเยซูทรงปฏิบัติในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลา 40 วัน ประเพณีการโรยเถ้าในวันพุธรับเถ้า นั้น มีประวัติศาสตร์มายาวนานตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิมเป็นซึ่งเครื่องหมายถึงการไถ่ทุกข์หรือการกลับใจ การโรยเถ้านี้มาที่กรุงโรมประมาณปลายศตวรรษที่ 11 ในซึ่งสังคายนาแห่ง Ben-evento ปีค.ศ. 1091 พระสันตะปาปา อูร์บารโน ที่ 2 ได้ประกาศให้มีการโรยเถ้าให้แก่ทุกคน

ตามธรรมเนียม พระสันตะปาปาจะไปถวายบูชามิสซา ที่มหาวิหารนักบุญอันเซลโมและมหาวิหารนักบุญซาบิน่า ในกรุงโรม ซึ่งปีนี้พระสันตะปาปาเบเนดิก ที่ 16 ได้ตรัสเตือนใจเราว่า “เถ้าบนศีรษะของเรา เป็นการเชื้อเชิญให้เราสำนึกถึงบาป ดำเนินชีวิตด้วยความสุภาพอ่อนตน การรับเถ้าถือเป็นการเตือนใจเราว่า เราจะกลับเป็นผงฐีอีกครั้ง นี่ไม่ได้ทำให้เราสิ้นหวัง แต่มันคือการยินดียอมรับความตายของตัวเอง

เรา” ช่วงสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ เริ่มต้นจากพิธีมิสซาอาทิตย์มหาทรมาน (แห่ไบลาน) สัตบุรุษส่วนมากจะมาร่วมพิธีกับพระสันตะปาปาที่หน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร ส่วนในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์หลังจากมิสซาแล้ว คริสตชนส่วนใหญ่จะออกจากบ้านไปเฝ้าศีลมหาสนิทตามวัดต่างๆ คำคั้นนี้ในโรมบรรยากาศจะอบอุ่นไปด้วยการเดินทางจาริก และการเฝ้าศีลมหาสนิทเพื่อร่วมในพระมหาทรมานกับพระเยซูเจ้า ในวันศุกร์ที่ศักดิ์สิทธิ์ พระสันตะปาปาเป็นประธานพิธีนมัสการกางเขน ที่มหาวิหารนักบุญเปโตร และช่วงค่ำ พระสันตะปาปาเป็นประธานพิธีเดินรูป 14 ภาค ซึ่งจัดที่สนามกีฬาโคลโลเซียม ซึ่งเป็นอีกวันหนึ่งที่คริสตชนและผู้แสวงบุญจากประเทศต่างๆ จะมาร่วมเดินรูปสิบสี่ภาคพร้อมกับพระสันตปาปาเป็นจำนวนมาก ในวันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์

พระสันตะปาปาจะเป็นประธานพิธีมิสซาขึ้นต้นเฝ้าปัสกา พิธีนี้จะจัดที่มหาวิหารนักบุญเปโตร และวันอาทิตย์ปัสกา จะมีพิธีมิสซาสวมโกศปัสกา ณ ลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร เวลา 10.30 น. ตรงกับ 16.30 น. ตามเวลาในประเทศไทย จากนั้นเวลา 12.00 น. (ตรงกับ 18.00 น. ตามเวลาในประเทศไทย) พระสันตะปาปาจะเสด็จออกมาทางระเบียงมหาวิหารนักบุญเปโตร เพื่อประทานพร “อูร์บี เอ็ด ออร์บิ” (แด่โรมและโลก) ซึ่งพระสันตะปาปาจะตรัสว่า “สุขสันต์วันปัสกาแด่พี่น้องชาวไทยทุกท่าน” ได้อย่างน่าประทับใจ

พี่น้องที่รัก “อาศัยการพลีกรรมใช้โทษบาปและความสุภาพ

อ่อนตน เราจะเข้มแข็งกว่าศัตรูทุกหมู่เหล่า จงพลีกรรมและเปี่ยมด้วยความสุภาพอ่อนตนเพื่อติดตามพระเจ้าในทุกๆวัน จงเรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตไม่ให้ถอยห่าง

จากพระเจ้า แม้มันเหมือนกับว่า พระองค์จะไม่ประทับอยู่กับเรา” นี่พระราชดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปา เบเนดิกต์ ที่ 16 ที่ทรงเตือนใจเราในปีนี้จะ “สุขสันต์วันปัสกาแด่พี่น้องชาวไทยทุกท่านค่ะ”

แนวทางปฏิบัติตน ในเทศกาลมหาพรต

ลักษณะเฉพาะของเทศกาลมหาพรต อยู่ที่การระลึกถึงองค์พระเยซูเจ้า ผู้มุ่งหน้าและเดินทางสู่กรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงเข้าสู่กระบวนการของการรับทุกข์ทรมานจนกระทั่งผลสำเร็จสมบูรณ์ในการกลับคืนชีพ นี่เป็น **“การเดินทาง”** เป็นแสงสว่างและเป็นแบบอย่าง ที่พระองค์ทรงมอบแก่เราและโดยอาศัยการเดินทาง พระองค์ทรงดึงประชากรของพระองค์ให้เดินทางไปพร้อมกับพระองค์ด้วย ฉะนั้น สำหรับพระศาสนจักรและเราทุกคน ผู้ร่วมเดินทางไปพร้อมกับพระองค์ เราจึงควรปฏิบัติตามแบบอย่างของพระองค์ โดย

1. สร้างสำนึกถึงความเชื่อให้มากขึ้นเพื่อจะได้กลับมาดำเนินชีวิตอย่างเข้มข้น ด้วยการฟังพระวาจาของพระเจ้า เพราะในขณะที่พระสงฆ์เฝ้าในวัตนพัสการ

พระสงฆ์จะกล่าวด้วยถ้อยคำของพระเยซูเจ้าที่ว่า “จงกลับใจและเชื่อในพระวรสารเถิด” ซึ่งการกลับใจในที่นี้

หมายถึงการพิสูจน์ตัวเองกับพระบุคคลกับพระวาจาของพระเยซูเจ้านั่นเอง

2. ฟังพระวาจาของพระเจ้าอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย เพราะนี่คือหนทางแห่งความก้าวหน้าในความเชื่อ ดังตัวอย่างที่พระองค์ทรงอยู่ในทะเลทราย พระองค์ทรงชนะความชั่วร้ายของปีศาจด้วยอำนาจแห่งพระวาจา

3. สวดภาวนาอย่างร้อนรน เพราะการภาวนาถือเป็นการสัมผัสพระวาจาเข้าไปในตนเองเพื่อให้พระวาจานั้นกลับ กลายเป็นชีวิตประจำวัน เป็นพระวาจาที่ทรงชีวิตอยู่ในตัวของเราเอง ดังนั้นท่าทีพื้นฐานที่เราแต่ละคนจะต้องมี ก็คือ “ท่าทีของการกลับใจ” ซึ่งหมายถึงยึดติดอยู่กับพระคริสตเจ้าและเครื่องหมายที่เห็นได้ของการกลับใจก็คือ “ศีลแห่งการคืนดี” (ศีลอภัยบาป) ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์หนึ่งเดียวกับพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง

เป็นการกลับไปยังพันธสัญญาและเป็นการต้อนรับพระวาจาอย่างเปิดกว้างด้วยการ กระทำของเรานั้นเอง หากในช่วงเวลาของมหาพรตเราสามารถทำได้เช่นนี้

แต่ละปี “มหาพรต” จะไม่จบไปโดยที่เราไม่ได้บุญกุศลใดๆเลย ขอให้เรา “เดินทาง” สู่ปัสกาศด้วยความภาคภูมิใจ และอิมมูนด้วยพระคุณและพระพรแห่งการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์เถิด...

“พระวาจาของพระเจ้าอย่างเดียวยังสามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจมนุษย์ได้อย่างลึกซึ้ง”(ส่วนหนึ่งจากคำเทศน์ของพระสันตะปาปาในพิธีมิสซาเปิดการประชุมพระสังฆราชครั้งที่ 12)

ใกล้ถึงการประกาศอย่างเป็นทางการสำหรับปีแห่งความเชื่อ (ค.ศ.2012 - 2013) นี้ ทางกองบรรณาธิการมีความเห็นว่า น่าจะนำเสนอเรื่องราวของความเชื่อผ่านทางตัวบุคคลที่อยู่ในพระศาสนจักรของเรา เพื่อถ่ายทอดให้ท่านผู้อ่านได้รู้ถึงที่มาของความเชื่อ และการกลับใจของบุคคลต่างๆ ในพระศาสนจักรของเรา ดังนั้น ขอหยิบยกประวัติของบุคคลหนึ่งที่ทำงานอยู่ในพระศาสนจักรมีชีวิตที่เป็นแบบอย่างในเรื่องของความเชื่อและการกลับใจอย่างร้อนรน จะเป็นอย่างไร มาติดตามพร้อมๆ กัน

ผู้สัมภาษณ์ : ขอให้คุณอาได้แนะนำตัวสักหน่อยได้ไหม?ครับ

ผมชื่อโกศล (เดิมบ้านเกิดเป็นคน) ต.บางป่า อ.เมือง จ.ราชบุรี และเติบโตที่นั่น ต่อมาผมได้ไปทำงานที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ผู้สัมภาษณ์ : ผมทราบมาแล้วเมื่อก่อน คุณอาโกศล มีพี่น้องที่นับถือพุทธศาสนาใช่ไหมครับ?

คือพี่น้องหมดทั้งตระกูล และตัวผมเองก็นับถือศาสนาพุทธและได้เคยบวชถึง 2 พรรษา

ผู้สัมภาษณ์: แล้วใครเป็นผู้ชักชวนคุณอาให้เข้ามา นับถือศาสนาคริสต์ล่ะครับ?

ที่มาของการได้เข้ามาสัมผัสกับเรื่องของศาสนาคริสต์ คือ ตอนเด็กๆ ผมเห็นคริสตชนที่วัดโคกมดตะนอย เขาไปวัด

ทุกวันอาทิตย์ เลยมองแบบอย่างจากตรงนั้น ซึ่งคล้ายกับมีความผูกพันทางด้านจิตใจบ้าง แต่ก็ไม่ได้มากมายเท่าไร

หลังจากนั้นก็ไปเจอหนังสือพิมพ์ ที่เขาประกาศโฆษณาเชิญชวนให้เรียนพระคัมภีร์ทางไปรษณีย์ ผมจึงตัดสินใจทดลองเรียน เมื่อเรียนจบก็ได้ไปประกาศนียบัตรของนิายโปรเตสแตนต์ ต่อมาได้มีโอกาสไปทำงานที่โรงเรียนอัสสัมชัญ และพักอยู่ในบ้านเนรยวลีย์แมรี ตอนนั้น มีบราเดอร์ภักฤษชัย ฟรังซิสกาเป็นอธิการอยู่ ภายในบ้านเนรนั้นมืห้องสมุดที่ทำให้ผมได้มีโอกาสอ่านหนังสือเกี่ยวกับคริสตศาสนามากมาย โดยเฉพาะเกี่ยวกับชีวประวัติของแม่พระ ซึ่งตอนเรียนพระคัมภีร์ไปรษณีย์ไม่มีประวัติของแม่พระเลย มีแต่พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่ ทำให้รู้เพียงองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเท่านั้น ไม่ได้รู้อะไรที่เป็นจุดเด่นเท่าที่ควรแต่พอผมได้อ่านหนังสือชีวประวัติของแม่พระนั่นเอง ผมก็ชอบใจตรงที่แม่พระเป็นผู้บริสุทธิ์ จุดที่ทำให้ผมเปลี่ยนก็คือความบริสุทธิ์ของแม่พระ ทำให้ผมอยากศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาคริสต์เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

ผมจึงตัดสินใจบอกบราเดอร์หรือใครๆ ว่า “ผมอยากเรียนคำสอน” บราเดอร์ดีใจมากและบอกให้คณะพลมารี ซึ่งตอนนั้นมีพี่ของคุณไผ่เป็นประธานพลมารี ได้ช่วยประสานงานให้คุณพ่อเจ้าวัดพระหฤทัยศรีราชาทราบ แล้วพ่อเจ้าวัดก็เรียกผมไปสอบถามว่า “ทำไมผมถึงอยากเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับศาสนาคริสต์?” ผมตอบไปว่า “ผมอยากมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับศาสนาคริสต์มากขึ้นครับ”

พ่อบอกว่า “ถ้าแค่อยากเรียนรู้เรื่องของศาสนาคริสต์แล้วละก็แค่อ่านศึกษาให้ดีที่สุดก็พอแล้ว และเป็นอันว่าพ่อไม่รับคุณเข้าเรียนคำสอน”

ผมเลยกลับมาบอกคุณพ่ออีกที่บ้านเณรว่า คุณพ่อเจ้าวัดเขาไม่รับผม คุณพ่อจึงบอกให้ประธานคณะพลมารีไปบอกคุณพ่อซึ่งเป็นพระสงฆ์คณะพระมหาไถ่ คือ คุณพ่อสุชาติ กิจวิชัยรัตน์ เป็นอธิการบ้านเณรของคณะพระมหาไถ่ อีกทั้งคุณพ่อปลัดก็ช่วยบอกให้ด้วย

ที่นั้เวลาเรียนก็น้อยเพราะต้องทำงาน ผัดวันแล้ววันเล่ากว่าจะได้ไปเรียน จนเกิดอุบัติเหตุขึ้นกับผม คือขับรถมอเตอร์ไซด์ไปชนท้ายรถปิคอัพพาหักไปไหนไม่ได้ ทำให้ผมได้ไปเรียนคำสอนกับคุณพ่อสุชาติอย่างจริงจังสักที

ผมเรียนคำสอนช่วง 19.00 – 20.00 น. วันละ 1 ชั่วโมง จำได้

ว่าการไปเรียนคำสอนตอนนั้นทูลักทุเลมาก ผมพาหักไปไหนมาไหนไม่ได้ อีกทั้งยังต้องใช้ไม้เท้าช่วย วิธีเดินทางไปเรียนคำสอนของผม ก็คือผมนั่งตรงเบาะท้ายจักรยาน ไม้เท้าพาเดินบนแอสฟัลต์เอาขาอีกข้างหนึ่งที่ไม่ได้หักเดินไปเรื่อยๆ พอผมเรียนคำสอนจบขาผมก็หายและเดินได้พอดี ทำให้ผมมานั่งคิดและไตร่ตรองว่าพระเรียกเรามาแปลกๆ ให้เรามีช่วงที่ขาหักเพื่อเราจะได้มีเวลาในการมาเรียนคำสอน เพราะถ้าหากขาผมไม่หัก ผมก็คงจะอ้างว่าไม่มีเวลาเรียนคำสอนเพราะล้าพังทำงานทุกวันกลับมาก็เหนื่อยล้าแล้ว ทำให้ไม่ได้เรียนคำสอนสักที ในที่สุดผมได้ล้างบาปโดยคุณพ่อสุชาติ และเป็นสัตบุรุษของวัดพระหฤทัยศรีรำนั่นเอง

พอล้างบาปได้ประมาณ 1 เดือน ก็มีกิจกรรมอบรมครูศิลาขึ้นที่บ้านเณรหอแซฟ สามพราน จ.นครปฐม ในการอบรมครั้งนี้ได้กำหนดให้แต่ละวัดส่งคนไปอบรมเพียงแค่ 2 คน เพื่อไปเข้ารับการอบรมในครั้งนี้ ที่วัดพระหฤทัยศรีรามีสมัครแค่ 3-4 คน พ่อเจ้าวัดก็คัดมาอบรมหนึ่งในนั้นมีผมด้วย ซึ่งมันเป็นช่วงเวลาที่ผมเพิ่งจะรับศีลล้างบาป แล้วก็ได้เป็นครูศิลาในที่สุด และเป็นคำถามที่ผมย้อนถามกลับมาหาตัวเองว่า “ทำไมตอนนี้ผมถึงมีเวลาล่ะ?” ผมรู้คำตอบนี้เมื่อเรียนคำสอนจบแล้วว่า “จริงๆ แล้วเวลาสำหรับเราทุกเวลานั้นแหละ เพียงแต่เราไม่เคยให้เวลาสำหรับตัวเราเองเท่าไร มันเลยกลายเป็นคนที่บอกกับตัวเองเสมอว่าไม่มีเวลาหรือไม่ว่างเลย **“เราจึงพลาดโอกาสกับสิ่งดีๆ หรือช่วงเวลาที่เราจะได้พบสิ่งดีๆ ให้กับตัวเราเอง นั่นแหละคือคำจำกัดความของคำว่า “ไม่มีเวลา”**”

ผู้สัมภาษณ์ : หลังจากที่คุณอาโกศลกลับมาเป็นผู้นับถือศาสนาคริสต์แล้ว มีอะไรที่เปลี่ยนแปลงไปจากชีวิตเดิมบ้างครับ?

ที่เปลี่ยนแปลงก็มีในเรื่องของความศรัทธา ในเรื่องของความรัก ความรักนี้ได้พื้นฐานมาจากแม่พระ เป็นความรักที่มีความบริสุทธิ์ เมื่อครั้งที่พระบิดาทรงให้แม่พระได้รับหน้าที่ในการเป็นแม่ของพระบุตร ซึ่งการหน้าที่นี้ ถือเป็นหน้าที่ที่ท้าทายและก็เปลี่ยนชะตาชีวิตของพระแม่เลยทีเดียว

ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมกล่าวว่า **“หญิงใดที่มีบุตรโดยมิได้แต่งงานจะต้องถูกหินท่มจนตาย” (ฉบบ 22:21)** ซึ่งแม่พระได้น้อมรับและเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงช่วยพระนางได้ และอีกประเด็นหนึ่ง คือ ถ้าเรามีความเชื่อในแม่พระ ทุกอย่างก็จะกลับกลายเป็นความจริงขึ้นมาได้ สิ่งนี้ทำให้ผมมีความเชื่อว่ามีเมื่อเรามีความเชื่อทุกสิ่งก็เป็นไปได้ ดังที่พระเจ้าทรงบอกเรา

กิจกรรมของศูนย์ดำสอน ราชบุรี

งานคำสอนเคลื่อนที่ ณ หมู่บ้านบึงดี อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี : วันที่ 21 ม.ค., วันที่ 18 ก.พ. และ วันที่ 10 มี.ค.
เดือน มกราคม

วันที่ 7 ม.ค. งานชุมนุมยุวธรรมทูต ครั้งที่ 8 ณ วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง

วันที่ 10 ม.ค. ร่วมประชุมเจ้าหน้าที่มิสซังราชบุรี ครั้งที่ 1/2555

วันที่ 19 ม.ค. ประชุมเตรียมค่ายคำสอนภาคฤดูร้อน ครั้งที่ 1

วันที่ 23 ม.ค. ตัวแทนศูนย์ฯ ร่วมประชุมคณะกรรมการศูนย์อบรมคริสตศาสนธรรมระดับชาติ (CC)

วันที่ 24-25 ม.ค. ตัวแทนศูนย์ฯ ร่วมประชุมคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตศาสนธรรมระดับชาติ ณ บ้านผู้หว่าน

วันที่ 24-26 ม.ค. คุณพ่อปราโมทย์ นิลเพ็ชร ร่วมสมัชชาคณะกรรมการเยาวชนระดับชาติ ณ บ้านชาวไวโอ สามพราน

วันที่ 31 ม.ค. ให้การอบรมยุวธรรมทูต นักเรียนในโรงเรียนเขต 6 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ณ วัดหน้าโคก อูยธยา

เดือน กุมภาพันธ์

วันที่ 11 ก.พ. จัดงานไบเบิล คอนเทสต์ ครั้งที่ 10 ณ โรงเรียนดรุณาราชบุรี

วันที่ 29 ก.พ. ร่วมสัมนาเจ้าหน้าที่มิสซังราชบุรี ครั้งที่ 1/2555

เดือน มีนาคม

วันที่ 14-15 มี.ค. ร่วมพักผ่อนประจำปีของเจ้าหน้าที่มิสซังราชบุรี

18 กุมภาพันธ์ 2555 หน่วยงานประกาศพระวรสาร สังฆมณฑล
ราชบุรี ร่วมกันเดินทางไปออกพื้นที่และเป็นกำลังในกับ พี่น้อง
สัตบุรุษ ผ่านทางพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ นั่นคือ พิธีบูชาขอบพระคุณ
ณ วัดนักบุญฟรังซิสอัสซีซี อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี

18 กุมภาพันธ์ 2555 สมาชิกหน่วยงานประกาศ
พระวรสาร ได้ออกพื้นที่ ณ โรงเรียนบ้านสูงเนิน อ.จอมบึง
จ.ราชบุรี จัดกิจกรรมสนทนาการ ตรวจรักษาโรค ตัดผม
กิจกรรมคุณธรรมสำหรับ ผู้ปกครอง ผู้สูงอายุ,เด็กนักเรียน

3 มีนาคม 2555 ออกพื้นที่ โรงเรียนวัดหนองศาลเจ้า
อ.จอมบึง จ.ราชบุรี จัดกิจกรรม ตรวจรักษาโรค ตัดผม
กิจกรรมคุณธรรมสำหรับผู้ปกครอง,ผู้สูงอายุ, เด็กนักเรียน

2-5 กุมภาพันธ์ 2555 ไปทำกิจกรรมตรววาร 3 คืนให้กับสัตบุรุษ
วัดนักบุญฟรังซิส หาดแดง อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี จัดกิจกรรม
ตรวจรักษาโรค ตัดผม กิจกรรมคุณธรรม
สำหรับผู้ปกครอง,ผู้สูงอายุ,เด็กนักเรียน

หน่วยงานประกาศพระวรสาร
สังฆมณฑลราชบุรี

หน่วยงานสังคมพัฒนา สังคมชลราชบุรี

กิจกรรมบวชป่าในพื้นที่อำเภอศรีสวัสดิ์จังหวัดกาญจนบุรี วันที่ 7 มีนาคม 2555 ณ วัดดงเสลา ต.ด่านแม่ฉลบบ อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี ที่ผ่านมาได้มีการจัดกิจกรรมบวชป่าของชุมชนกะเหรี่ยงหมู่บ้านดงเสลา ในพื้นที่ของอำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี ชาวบ้านให้ความสนใจและเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก ในการจัดกิจกรรมบวชป่าในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชุมชนกะเหรี่ยงอำเภอศรีสวัสดิ์ ได้เกิดแนวปฏิบัติในการอนุรักษ์ป่า การรักษาธรรมชาติในชุมชนของตนเองและเพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ความเชื่อของบรรพบุรุษ ในการอนุรักษ์ป่าให้เกิดความยั่งยืน

งานรับเสด็จพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้า
อติยาทรกิตติคุณ

เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2555 โดยมีนายอำเภอและหน่วยงานต่างๆ รวมถึงชาวบ้านในพื้นที่อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี ร่วมรับเสด็จพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าอติยาทรกิตติคุณ ทรงประทานถุงยังชีพและทรงเยี่ยมเยียนพระภิกษุสงฆ์ ราษฎร นักเรียน ซึ่งเป็นชาวไทยเผ่ากระเหรี่ยง

จากนั้นทรงทอดพระเนตรกิจกรรมต่างๆ อาทิเช่น กิจกรรมการแต่งกายของชาวกระเหรี่ยง การรำตง ป่าชุมชน ธนาคารข้าวและทุนการศึกษา เป็นต้น ณ หมู่บ้านแม่กระบุง ตำบลแม่กระบุง อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

กิจกรรมฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณี

เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2555 ณ วัดดงเสลา ต.ด่านแม่แฉลบ อ.ศรีสวัสดิ์ จ.กาญจนบุรี ที่ผ่านมาได้มีการจัดกิจกรรมฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีของชุมชนกะเหรี่ยงหมู่บ้านดงเสลา ในพื้นที่ของอำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี ชาวบ้านให้ความสนใจและเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก ในการจัดกิจกรรมฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ชุมชนได้ฟื้นฟูวัฒนธรรมทางความเชื่อ ทำให้คนในชุมชนมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตที่ดี คนในชุมชนได้ร่วมมือกันทำกิจกรรมอย่างมีจิตศรัทธาทำให้ประสบความสำเร็จและเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการถ่ายทอดความเชื่อผ่านทางกิจกรรม การบอกเล่าโดยตรงจากพ่อแม่ และทางภูมิปัญญาท้องถิ่น

เสียงเล็กๆ...ของพยาบาล

สวัสดิ์คะ

พบกันในวันโอกาสเทศกาลมหาพรต และเรื่อย ๆ ไปจนถึงปาสกา ฉบับนี้ เรามารู้กับคำว่า **“พยาบาล”** ซึ่งคำนี้มีความสำคัญอย่างไร จากเสียงร้องในใจของพยาบาล

เวลาเราเจ็บปวด ไม่สบาย สิ่งแรกที่นึกถึงและร้องเรียกหา ก็คือ **“หมอ”** จะมีใครสักกี่คนที่จะคิดถึง **“พยาบาล”** ทั้งที่พยาบาลมีความสำคัญต่อผู้ป่วยไม่น้อยไปกว่าแพทย์ และอยู่เคียงข้างทุกคน ตั้งแต่ไปพบหมอ จนกระทั่งหมดลมหายใจ เวลาท่านเจ็บป่วย มีความทุกข์ทุกอย่าง คนที่เข้ามาแก้ปัญหาให้ก็คือ **“พยาบาล”**

ซึ่งบุคคลผู้นี้เป็นบุคลากรดูแลคนป่วยใกล้ชิดมากกว่าแพทย์เสียอีก และแทบไม่มีใครรู้เลยว่าวันนี้ประเทศไทยกำลังมีปัญหาเรื่องขาดแคลนพยาบาลที่จะมาทำหน้าที่ช่วยเหลือแพทย์ดูแลผู้ป่วย โดยทางโรงพยาบาลของรัฐหลายแห่งไม่สามารถให้บริการรักษาผู้ป่วยได้อย่างเต็มที่ ประสบปัญหาการขาดแคลนพยาบาลถึงระดับที่ต้องปิดวอร์ดหรือหอพยาบาลผู้ป่วยในบางแผนก เพราะไม่สามารถให้บริการได้ตามเป้าหมายบ้านเราขาดแคลนพยาบาลขนาดไหน สัดส่วนของพยาบาลต่อประชากรในประเทศที่เจริญ ญี่ปุ่น, สหรัฐอเมริกา อยู่ที่พยาบาล 1 ต่อประชากร 200, สิงคโปร์ 1:250 มาเลเซีย 1:300 ส่วนบ้านเรา 1:700 ซึ่งเท่ากับอินโดนีเซีย แต่ก่อนเมื่อปี 2520 ของเราอยู่ที่ 1:2000

ปัญหาการขาดแคลนพยาบาลเริ่มเห็นได้ชัดเมื่อรัฐบาลใช้นโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค โดยจำนวนผู้ป่วยเข้ารับบริการในโรงพยาบาลของรัฐเพิ่มมากขึ้น ซึ่งไม่ใช่โรงพยาบาลของรัฐเท่านั้น โรงพยาบาลเอกชนก็ไม่แพ้กับทำให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างภาระที่เพิ่มอย่างมาก และรวดเร็วผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้น ความต้องการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการแพทย์ในภูมิภาคเอเชีย ทำให้จำนวนผู้ป่วยต่างประเทศแห่แหนเข้ามารักษาตัวจากโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทยมากขึ้น ดูแลมากขึ้น ยังกระตุ้นให้ปัญหาความขาดแคลนพยาบาลมากขึ้น การพัฒนาสาธารณสุขสุขของประเทศไทยมีความก้าวหน้าอย่างมากผู้สูงอายุทุกวันนี้ สุขภาพดีกว่าคนสมัยก่อนมักจะมีปัญหาเรื่องการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังมากกว่าวัยอื่น วันนี้นักสังคมไทยต้องการพยาบาลมากขึ้น แต่มีคนอยากเป็นพยาบาลน้อยลงไปทุกวัน

คล้ายๆ กับหลายอาชีพที่หาคนไทยทำไม่ได้ในที่สุด จึงต้องพึ่งคนต่างชาติเข้ามาทำงานแทน

สังคมไทยเปลี่ยนไป ความต้องการเป็นพยาบาลในเด็กรุ่นใหม่มีน้อยลงมาก มีอาชีพใหม่ๆ รายได้ดีกว่าทำให้ผู้หญิงได้เลือกหางานมากขึ้น ความต้องการเป็นพยาบาลก็เลยเปลี่ยนไป ไม่เพียงแต่เด็กรุ่นใหม่เท่านั้นที่ไม่อยากเป็นพยาบาล ตัวพยาบาลที่ทำงานเป็นพยาบาลทุกวันนี้ ก็ประสบปัญหาไม่อยากจะไปพยาบาลเช่นกัน พยาบาลจำนวนมากที่ต้องลาออกหลังจากแต่งงานและมีครอบครัว เนื่องจากมีปัญหาสุขภาพและทนการทำงานหนักไม่ไหวที่รายการทั่วไปทำงานเข้าเวรเดือน

ละ 22 เวิร์ หรือ 22 วัน แต่พยาบาลทำงานกันจริงๆ เดือนละ 32 เวิร์ หลายคนอาจคิดว่า เข้าเวิร์เยอะได้เงิน มากนั้นก็จริง แต่การเข้าเวิร์ดึก ทำให้เราพักผ่อนนอน ผิด เวลานานติดต่อกันเป็นเวลานาน ก็มีโอกาเป็นโรคมะเร็ง เต้านมและมะเร็งลำไส้มากขึ้น นอกจากนั้นพยาบาลยัง ต้องเสี่ยงกับโรคที่เกิดขึ้น เช่น การโดนของมีคมบาด ติด เชื้อวัณโรคจากผู้ป่วย ถูกผู้ป่วยทำร้าย สิ่งคัดหลังจาก ผู้ป่วยกระเด็นถูกร่างกาย ทั้งหมดที่ยกตัวอย่างมานั้นล้วน เป็นความเสี่ยงของพยาบาลที่จะติดเชื้อจากผู้ป่วยทั้งสิ้น

ท่านจงเห็นใจพยาบาลนะคะ เพื่อที่จะได้ พยาบาลไทยดูแลคนไทยกันไปอีกนานแสนนาน เพราะเราไม่อยากจะแรงงานต่างชาติมาทำงาน แทนพยาบาลไทย

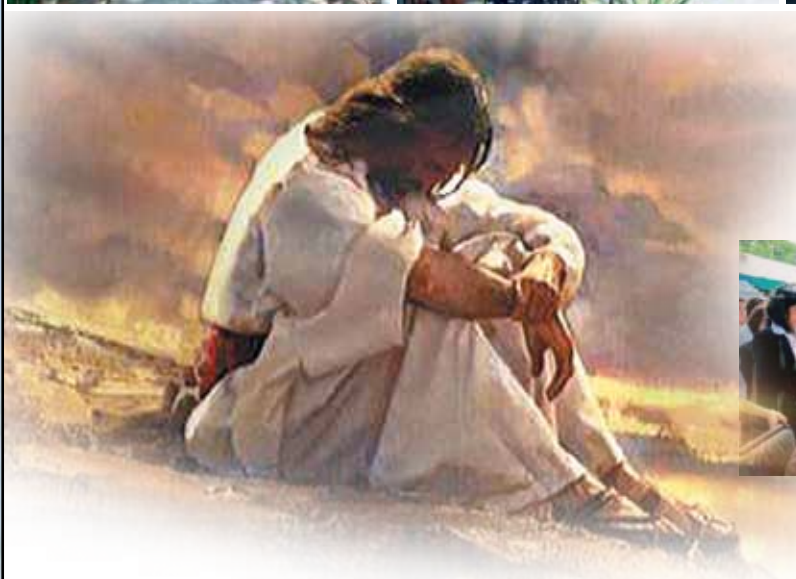
ท้ายนี้โอกาสสมหาพรตขอให้ชาวสมาชิก ที่มารับการให้บริการของพวกเราชาวเวชบุคคล คือผู้ปิดทองหลังพระ ช่วยให้เรากำลังใจและขอ คำภาวนาสำหรับพวกเราด้วยนะคะ จะได้มีเวช บุคคลมารับใช้พี่น้อง ผู้อ่านตลอดไป ก่อนที่จะ หมดกำลังใจสลายตัวกันในที่ พบกันใหม่ฉบับหน้า นะคะ จากพวกเรา ชมรมเวชบุคคลฯ

“หญิงที่ได้ให้กำเนิดและให้นมเลี้ยงท่าน ช่างเป็นสุขจริง! แต่พระองค์ตรัสตอบว่า คนทั้งหลายที่ฟังพระวาจาของพระเจ้า และปฏิบัติตามย่อมเป็นสุขกว่านั้นอีก!”

(ลก 11:27-28)

เสกสุสานวัดแม่พระเป็นที่ฝัง
(ท่าหว้า) จ.กาญจนบุรี
26 พฤศจิกายน 2011

ฉลองวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์(ผู่่อง)
จ.กาญจนบุรี
27 พฤศจิกายน 2011

เก็บข่าวมาเล่ากัน

เก็บข่าวมาเล่ากัน

ฉลองครบรอบคณะคาร์เมลไลท์ มิชชันนารี
อ.จอมบึง จ.ราชบุรี

ฉลองครบรอบคณะคาร์เมลไลท์ มิชชันนารี
อ.จอมบึง จ.ราชบุรี
29 ธันวาคม 2011

7 มกราคม 2012 ฉลองวัดแม่พระแห่งสันติภาพ เขาพระ
แม่วัดจะอยู่ในพื้นที่ห่างไกลแต่ความศรัทธาของคริสตชนในที่ต่างๆ
ไม่เคยหยุดที่จะเดินทางไปให้กำลังใจ

เก็บข่าวมาเล่ากัน

15 มกราคม 2012 ฉลองวัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ (วัดโน) ในปีนี้ สำหรับ
การฉลองวัด คุณพ่อประดิษฐ์ ว่องวารี อุปสังฆราชมาเป็นประธาน พร้อมกันนี้
หลังพิธีบูชาขอบพระคุณ หน่วยงานศาสนสัมพันธ์ สังฆมณฑลราชบุรี ได้จัดงานถวาย
พระพร สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โอกาสวันแม่แห่งชาติ นอกจากนี้
มีพิธีมอบรางวัลเป็นขวัญและกำลังใจสำหรับแม่ดีเด่น ที่เป็นผู้นำบวช

เก็บข่าวมาเล่ากัน

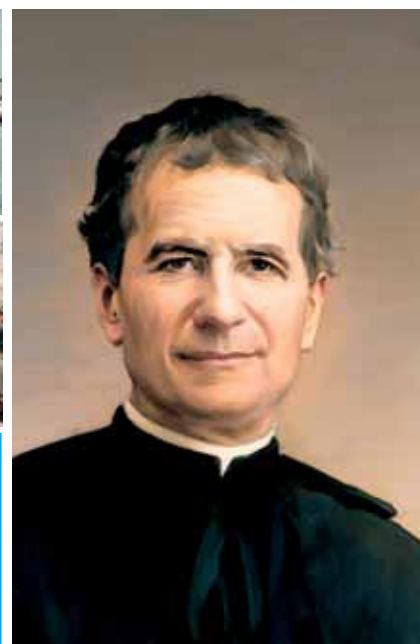
15 มกราคม 2012 ฉลองวัดนักบุญฟาเปียอาโน ห้วยลึก แม้จะเป็นวัดเล็กๆ ก็ยังมีผู้มาร่วมงานกันอย่างแน่นขนัด สำหรับประธานในพิธีปีนี้คือ **คุณพ่อสิทธิพล พานิชอุดม**

22 มกราคม 2012 ฉลองวัดนักบุญอักเนส ชฎาป่าหวาย สำหรับการฉลองวัดปีนี้ เป็นการฉลองครบรอบ 25 ปี ซึ่งงานนี้ **พระสังฆราชยอห์น บอสโก** มาเป็นประธานในพิธี

เก็บข่าวมาเล่ากัน

29 มกราคม 2012 ฉลองรองอาสนวิหารนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี
ในปีนี สำหรับการฉลองวัด **คุณพ่อประติษฐ์ ว่องวารี อุปสังฆราช** มาเป็นประธาน
เป็นพิเศษมีบรรดาเยาวชนทั่วทั้งสังฆมณฑลมาร่วมกันแสดงพลังให้พี่น้องสัตบุรุษ
ในสังฆมณฑลราชบุรีได้เห็นกัน

12 กุมภาพันธ์ 2012 ฉลองแม่พระเมืองลูร์ด ทำเรื่อ จ.กาญจนบุรี
คุณพ่อสิทธิพล พานิชอุดม หัวหน้าเขตเหนือสังฆมณฑลราชบุรี เป็นประธานใน
พิธีบูชาขอบพระคุณ สำหรับปีนี้มีพิธีโปรดศีลเจิมคนไข้ ให้กับบรรดาผู้สูงอายุและ
ผู้ป่วยที่ต้องการพระพรในยามเจ็บป่วย จำนวน 130 คน

19 กุมภาพันธ์ 2012 ฉลองวัดนักบุญอังเยลา ซอนต้า
สำหรับวัดแห่งนี้เป็นวัดที่มีท้องฟ้าเป็นหลังคาวัด (เป็นวัดเล็กๆ)
โดยปีนี้มีผู้ร่วมงานมากมายไม่แพ้ปีที่ผ่านมา

เก็บข่าวมาเล่ากัน

26 กุมภาพันธ์ 2012 ฉลองวัดพระสุทิวังศ์ แพรกหนามแดง
แม้หนทางเดินทางมาร่วมฉลองวัดนี้อาจจะทำให้ทุกคนหลงบ้าง
เข้าผิดทางบาง แต่เป้าหมายของทุกคนสามารถเดินทางไปถึงทาง

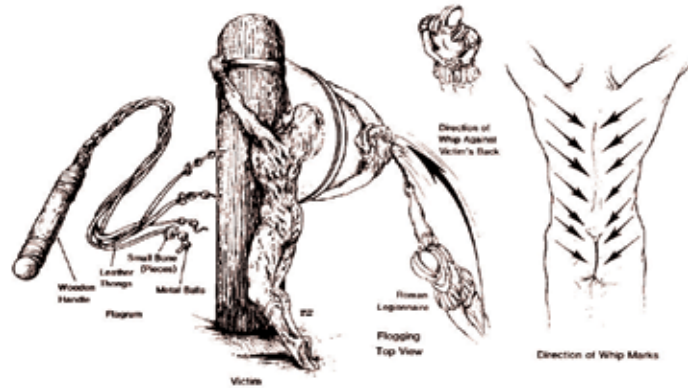

การตรึงที่กางเขนเป็นการทรมาน..ให้ตายอย่างช้าๆ เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้ายังเด็ก ครูวีวาร์ศึกษาได้สอนข้าพเจ้าเป็นครั้งแรกถึงเรื่องพระกำเนิด, การดำเนินชีวิต, การสิ้นพระชนม์, และ การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู ครั้นข้าพเจ้ายังเข้าสู่วัยหนุ่มก็ได้ พยายามจดจำคำความรู้ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าคิดสงสัยเรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู แต่ก็ไม่ได้อธิบายความว่าข้าพเจ้าปฏิเสธพระคัมภีร์ เพียงแต่รู้สึกไม่แน่ใจในหลายๆ อย่าง บางครั้งความรู้สึกนี้ทำให้ข้าพเจ้า (สงสัยตนเองมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์หรือไม่) เมื่อ ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ในวิทยาลัย อาจารย์กำหนดให้ข้าพเจ้าเขียนรายงานประจำภาคเรื่องหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงได้ เลือกค้นคว้าเรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูอย่างละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อได้ศึกษาเรื่องนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึก 2 อย่าง คือ รู้สึกหวาดกลัวในเหตุการณ์อันสยดสยองครั้งนั้น และมีความเชื่อในพระเยซูคริสต์ จากหลักฐานต่างๆ ของนักประวัติศาสตร์เป็นที่พิสูจน์แล้วว่า พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงฟื้นขึ้นจากความตาย

ในสมัยของพระคริสต์นั้น รัฐบาลโรมจะประหารชีวิตนักโทษโดยการจับตรึงที่กางเขน การลงโทษโดยใช้วิธีนี้มีไว้เพื่อลงโทษชีวิตของผู้กระทำความผิดเท่านั้น แต่เพื่อให้ประชาชนได้เห็นโทษที่ผู้กระทำความผิดได้รับอีกด้วย

อย่างน้อย 10 ฉบับที่พยายามทำความเข้าใจสาเหตุทางกายภาพของการเสียชีวิตของพระเยซู ในจำนวนนี้รวมถึงความพยายามของคนอเมริกันกลุ่มหนึ่งในปี 2005 ที่มีการตั้งอาสามัครกับกางเขนชั่วคราวและอย่างปลอดภัยด้วยเข็มขัด การทดลองนี้ทำให้ได้มาซึ่งสมมติฐานมากมาย ตั้งแต่หัวใจล้มเหลวไปจนถึงเลือดคั่งในปอด และอาการสลับและช็อคเนื่องจากความดันโลหิตลดต่ำ เพื่อยะเจ็บปวดทรมานอยู่นาน 6 ชั่วโมงนับจากถูกตรึงกางเขนจนเสียชีวิตจากการเสียเลือด ขาดน้ำ และน้ำหนักของร่างกายที่กดทับปอด

การตรึงที่กางเขน เป็นการทรมานนักโทษให้ตายอย่างช้าๆ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนขยาดกลัว มิกล้ากระทำความผิด วิธีตรึงที่กางเขนนั้น แตกต่างกันไปบ้าง เล็กน้อยในแต่ละแห่ง แต่ผลลัพธ์นั้นก็เหมือนกัน คือ ความเจ็บปวดรวดร้าวจนตาย อย่างช้าๆ ท่านเคยคิดสงสัยเหมือนข้าพเจ้าหรือไม่ว่า ตะปูที่แทงทะลุมือและเท้าจะทำให้คนตายได้อย่างไรกัน ขอเชิญพิจารณาพร้อมกับข้าพเจ้าถึงเรื่องนี้ การโบยตี - บางครั้ง สิ่งแรกสุด ในกระบวนการตรึงที่กางเขน ก็คือ การเขียนชื่อผู้กระทำความผิดจนเกือบจะตาย จากประวัติศาสตร์ที่มีได้ระบุระยะเวลาอย่างชัดเจน, นักโทษที่ถูกโบย 40 ที ถึงแก่ความตาย ดังนั้นเองพวกทหารโรมันจึงโบยนักโทษแต่เพียง 39 ที เท่านั้น โดยใช้แส้ที่มีสายหนังหลายเส้น แต่ละเส้นมีหินหรือกระดูกแหลมคมติดอยู่ที่ปลายแส้ นักโทษที่ถูกโบยจะมีแผ่นหลังและสี่ข้างเป็นรอยแตกยับ กระดูกสันหลังได้รับความกระทบกระเทือนจนประสาทถูกทำลาย

พระมหากษัตริย์ ของพระเยซูเจ้า

บทความนี้แปลและเรียบเรียงจาก เรื่อง Crucifixion – The slow death โดย Bill Morris
ในนิตยสาร “The Church Musican” ประจำเดือน มีนาคม 1982, หน้า 12-13

การแบกไม้กางเขน นักโทษบางคนต้องแบกไม้กางเขนไปยังแดนประหารเป็นระยะทางไกล เพื่อประจานตัวเองมิให้ประชาชนเอาเป็นเยี่ยงอย่าง โดยทั่วไปแล้ว นักโทษผู้เคราะห์ร้ายจะถูกบังคับให้แบกกางเขน นักประวัติศาสตร์รายงานเราว่า ชาวโรมันใช้วิธีตรึงที่กางเขน 2 แบบ ในสถานที่ต่างกันและอันที่จริงแล้ว เราก็ไม่แน่ใจว่า พวกเขาใช้วิธีใดกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

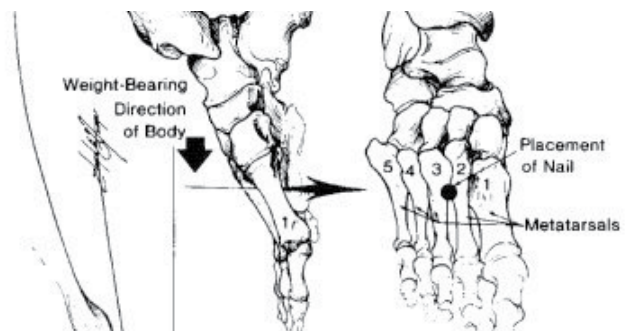
วิธีแรก พวกทหารโรมันจะปักไม้ท่อนตรงลงในแดนประหารอย่างแน่นหนา นักโทษจะถูกบังคับให้แบกไม้ท่อนหนึ่ง (ซึ่งมีขนาดและน้ำหนักพอๆ กับไม้หมอนรถไฟ) ไป จนถึงที่ประหารซึ่งทหารโรมันจะตรึงแขนทั้งสองข้างของเขากับท่อนไม้ที่แบกมา จากนั้นก็จะยกขึ้นพาดกับไม้หลักตรงรอยบาก แล้วผูกให้ติดกันแน่น พวกทหารจะตอกตะปูทะลุเท้าของนักโทษให้ติดแน่นกับไม้หลัก โดยให้เข้าทั้งคู่อ และฝ่าเท้า نابไปกับไม้หลักนั้น

แล้วบังคับให้นักโทษแบกลากไปยังแดนประหาร ณ ที่นั่นพวกเขาจะตรึงแขนและเท้าของนักโทษกับไม้กางเขน ดังได้พรรณนามาแล้วข้างต้น การตรึงทั้งสองวิธีจะใช้เชือกหรือสายหนัง รัดตรึงแขนทั้งสองข้างของผู้เคราะห์ร้ายเข้ากับกางเขน บางครั้งอาจใช้แทนการตอกตะปู หรืออาจใช้ประกอบเพิ่มจากการตอกตะปูแล้วก็ได้

จากนั้น พวกเขาก็จะช่วยกันยกกางเขนมาหย่อนลงในหลุมที่ขุดในหินแล้วตอกลิ้มที่โคน กางเขนเพื่อมิให้โคลงเคลง ตอนนี้องค์ความทุกข์ทรมานจนตายอย่างช้าๆ ได้เริ่มขึ้น เมื่อแขนทั้งสองข้างของนักโทษเหยียดออก น้ำหนักของร่างกายก็ถ่วงลงจากข้อมือ ดึงกล้ามเนื้อที่ทรวงอก (ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการหายใจ) ทำให้เกิดอาการขาดอากาศหายใจติดขัด ตามเนื้อตามตัวของนักโทษจะปรากฏรอยจ้ำ ดำๆ หลายๆ แห่งให้เห็น ทั้งนี้เพราะร่างกายขาดออกซิเจน ดังนั้นเพื่อจะได้หายใจสักหนึ่งหรือสองเสี้ยว นักโทษผู้อ่อนระโหยโรยแรงก็จะกระเสือกกระสนเหยียดตัวขึ้น โดยการเขย่งเท้า (ทำให้น้ำหนักของร่างกายทั้งหมดมาตกที่ตะปูตัวที่แทงทะลุเท้าทั้งสองข้าง)

วิธีที่สอง ทหารโรมันจะเอาไม้มาประกอบกันเป็นไม้กางเขน

แต่ในไม้ที่ผู้เคราะห์ร้ายจะทิ้งตั้งลงในสภาพเดิม (คือ เข่างอทั้งคู่) เพราะ เจ็บปวดแสนสาหัส เขาจะเหยียดตัวขึ้นแล้วทิ้ง

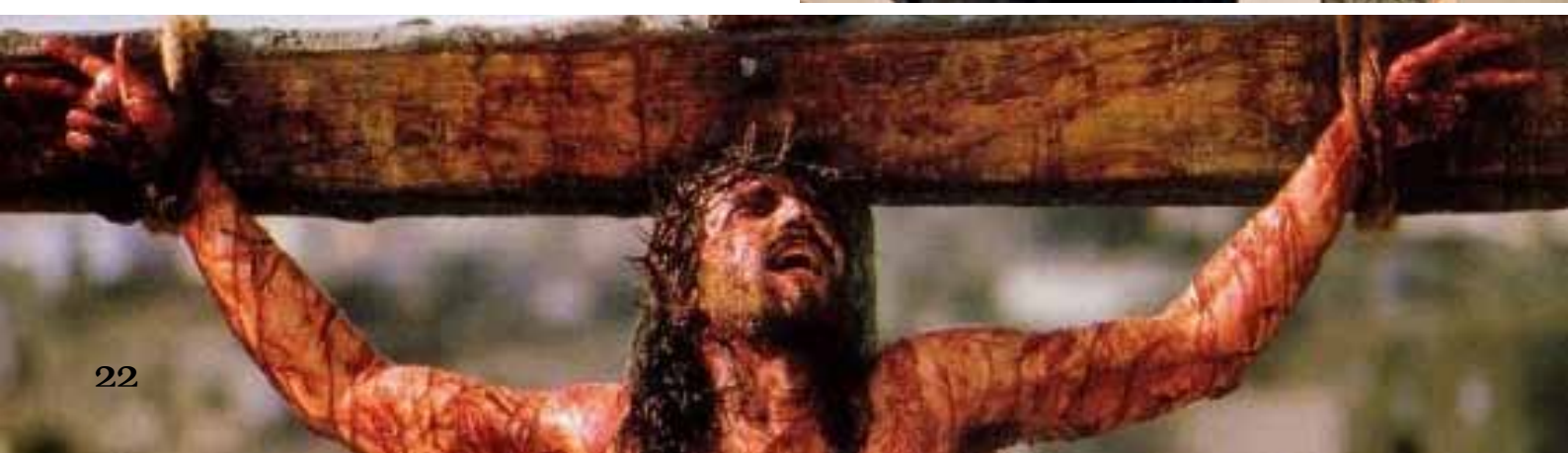
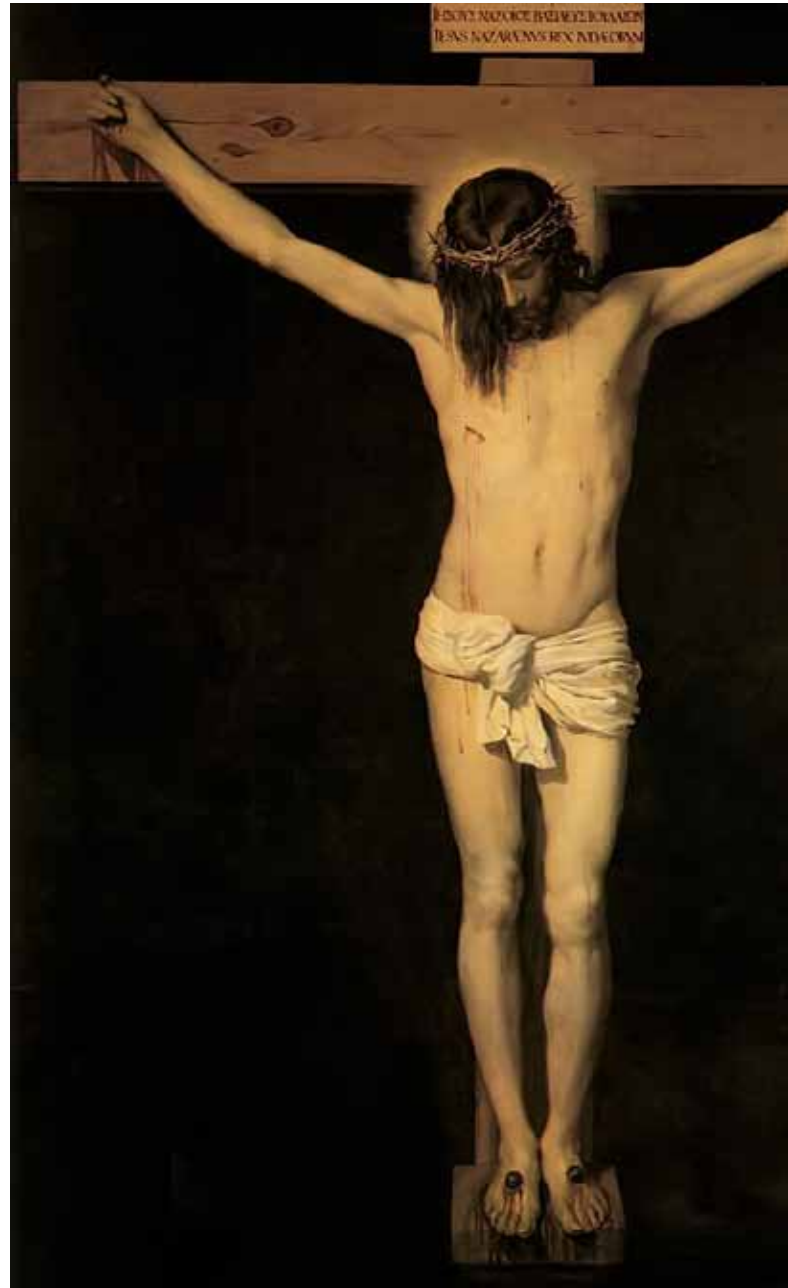
ตัวลงอย่างนี้เรื่อยๆ ไป ครั้นเวลาร่วงเลยไป ร่างที่บอบช้ำหมด
เรี่ยวแรงก็จะหยุดนิ่ง เขย่งขาไม่ได้อีก นักโทษจะสั่นเทาไปทั้งตัว
ทั้งนี้เพราะกล้ามเนื้อที่ทร่วงออกเป็นอัมพาต ทำให้หายใจไม่ออก

มีนักโทษประหารบางรายทนการทรมานอย่างนี้ ได้นานจนพวก
ทหารโรมันต้องใช้หอกเสียบและทุบขาให้หักทั้งสองข้าง เพื่อให้ทำ
เขาไม่สามารถเหยียดตัวขึ้นหายใจได้ ไม่ช้าก็จะเกิดการชักกะตุก
อย่างรุนแรงที่บริเวณหน้าอกของนักโทษ ทำให้เขาสิ้นชีวิตลงทันที

ลองพิจารณาดูเถิดว่า ลมหายใจ (ของนักโทษ) แต่ละเสือก
นั้นมีค่ามากเพียงใด เพราะฉะนั้น พระคำรัสของพระเยซูบน
ไม้กางเขน เกี่ยวกับการอภัยบาปจึงมีความหมายลึกซึ้งจริงๆ
และเนื่องจากพระเยซูผู้ทรงฤทธิ์อำนาจไม่จำกัดยินยอมให้พวก
เขาแขวนพระองค์เอง ที่กางเขน เพื่อเป็นค่าไถ่พวกเรา ท่าน
เปาโลจึงเรียกร้องให้เรา มีความเชื่อว่า **“พระองค์ก็ทรง
ถ่อมพระองค์ลงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา
กระทั่งความมรณาที่กางเขน”** (ฟิลิปปี 2:6)

เมื่อวันที่ 24 ธ.ค. 2011 ที่ผ่านมาคณะกรรมการและตัวแทนเยาวชนได้มีโอกาส
ส่งความสุขพระคุณเจ้าปัญญาภุชเชริญ คุณพ่ออาวุโส และคุณพ่อปราโมทย์ และ
เข้าร่วมมิสซาในโอกาสคริสต์มาส โดยพระคุณเจ้าปัญญา ภุชเชริญ หลังจากมิสซา
พระคุณเจ้าได้พบปะพูดคุย และร่วมรับประทานอาหารกับคณะกรรมการและตัวแทน
เยาวชนเกี่ยวกับงานเยาวชนที่ผ่านมา

เมื่อวันเสาร์ที่ 28 - วันอาทิตย์ที่ 29 มกราคม 2012
คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรีได้จัด
กิจกรรมชุมนุมเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี ครั้งที่ 5
ณ โรงอาสนวิหารนักบุญยอห์นบอสโก ราชบุรี

บางที่เราไม่ต้องรอ
ให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้
แล้วถึงจะ **เชื่อ**

